

Skærbæk sogn og lidt om byen:

Skærbæk ligger i et frugtbart bakkeøterræn mellem Ribe og Tønder. Byen er oprindelig en middelalderlig landsby, der fra 1887, hvor den vestlige længdebane (jernbanen mellem Esbjerg og Tønder) kom til byen, udviklede sig til en betydningsfuld stationsby og et trafikknudepunkt – her krydses blandt andet jernbanen, hovedvejen mellem Ribe og Tønder og vejen til Rømø. Byen, der er den største by mellem Ribe og Tønder, er og har været rammen om flere industrier, blandt andet møbelindustri og slagtervirksomhed. Byen præges i dag af mange markante bygninger fra slutningen af 1800- og begyndelsen af 1900-tallet, der ligger omkring det øst-vestgående hovedstrøg

(Storegade hvor bl.a. præstegården, bygget i Jugendstil i 1892 og den tidligere kømandsgård, nu Skærbæk Museum, ligger), som mod øst afgrænses af stationen og mod vest af det tidligere Rådhus og Skærbæk Fritidscenter som bl.a. rummer to haller, svømmehal, bowlingbaner, kunstnerhus, ferieboliger, samt tennis- og fodboldbaner.

Pr. 1. januar 2008 boede der 3509 mennesker i Skærbæk sogn, hvoraf de 3273 var medlem af folkekirken.

En historie fra sognet:

På den første af kirkens fire præstetavler står der ud for den fjerde i rækken: "H r. Johannes A ndersen til Anno 1627, da hand ihjelstak med en Penne Kniv Christian Billum Sognepræst til Brøns Meenighed og derfor motte rømme Landet." Johannes A ndersens farfar og far var begge præ ster i Skæ rbæk (nr. 2 og 3 på tavlen), og da faderen Anders Jacobsen døde i 1616, ønskede sognet at få sønnen, der studerede i København, til præst. Han havde imidlertid ikke fuldført sine studier og taget eksamen og kunne derfor ikke blive ordineret til embedet. D et var statholderen i H aderslev, der havde kaldsretten over embedet, og han indsatte Johannes Andersen i embedet, men det var biskoppen i Ribe, der skulle foretage ordinationen, og han nægtede at gøre dette, før Andersen havde sine papirer i orden. Derfor var den unge præst anbragt i en yderst prekær situation, der nok nu og da har fået hans nerver til at slå klik. Da provsten i Brøns, Christian Billum, som biskoppens tilsynsførende sikkert ikke har ladet Andersen i ro, er det ved en bestemt lejlighed i 1627 kommet til så voldsomt et skænderi, at de to præster er gået over til håndgribeligheder, og Andersen har dræbt Billum. Det fortælles, at drabet skete på kirkegulvet foran alteret, men en anden version vil dog vide, at det fandt sted, da de steg til vogns, altså foran kirkedøren. Johannes A ndersen m åtte flygte, m en blev tre år senere frikendt ved et sla gs nævningeting og fik udstedt "fredsbrev" fra kongen, Christian IV, idet han havde handlet i nødværge. Han fik endog tilladelse til atter at søge embede, når han havde fået sit eksamensbevis. Det opnåede han dog aldrig, men levede sine sidste år som borger i Ribe. (E fter H . E. Sørensen: Revolution i Skærbæk).

Et par linjer fra præsten:

Hvad er synd? Mange misforstår begrebet, fordi synd for så vidt ikke er forskellige regler der er overtrådt, som vi ellers kender det fra et retssamfund. Var det bare det, så ville vi ikke bestille andet end at lege moralsk politi og påpege andres mennesker synd. Men synd er i kristendommen er derimod et udtryk for, at den enkeltes forhold til Gud er et personligt forhold. Synd er et udtryk for at der er grus i maskineriet i forholdet mellem den enkelte og Gud. Det betyder, at forholdet til Gud er aldrig den andens forhold, men kun den enkeltes, og da synd udelukkende er møntet på det enkelte menneskes forhold til Gud, så er det også kun den enkelte, der kan forstå den sandhed der ligger i tilsagnet om, at dine synder er dig forladt.